

[Glistrup]

skabet, at ifalde bødestraf, eller hvad der nu bliver tale om.

Den eneste, om man så må sige væsentlige indvending af dem, jeg hørte, drejede sig om danske virksomheder, der har udenlandske datterselskaber. Hvordan kommer det til at forholde sig her? Dér er det ganske klart, at nærværende forslag repræsenterer en skærpelse i forhold til gældende ret. Det er vi helt enige i. Det er i og for sig ikke noget, vi har overset fra forslagsstillernes side. Det er bare, fordi vi mener, at det er aldeles uhensigtsmæssigt at kaste det ned i posen af sambeskatning og datterselskabslempelse. Det hører systematisk til i forbindelse med dobbeltbeskatningskonventioner og lempelse for virksomhed i udlandet. Det er det problem, vi skal løse, vi skal ikke løse dette problem, som er aldeles artsfjernt fra det, vi diskuterer her. Den vej, det skal ske, er ikke over sambeskatningsreglerne. Et af de mange eksempler på, hvordan det bliver mere og mere umuligt at køre løs med det nuværende grundlag for juraen på dette område, er betænkningen fra september måned i år, der er omtalt i motiverne, men i og for sig har vi et endnu friskere eksempel, nemlig lovforslag nr. L 79, der blev fremsat her i folketinget i forgårs af skatteministeren. Her skal man igen til at file på det på en måde, som jeg tror at selv skatteministeren vil finde utilstrækkelig. Men det får vi jo lejlighed til at diskutere, når lovforslag nr. L 79 kommer til første behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Ved enhver skattelov står man over for et valg mellem på den ene side forenkling og på den anden side mulighederne for skattetænkning. Det er helt klart, også efter hvad hr. Glistrup sagde her til sidst, at mulighederne for skattetænkning langt overstiger den beskedne fordel i forenklingsmæssig henseende, som måtte være i lovforslaget.

Vi kan fortsat ikke anbefale lovforslaget.

Glistrup (FP):

Muligheden for skattetænkning går i det foreliggende tilfælde ud på, at man vil lade aktieselskab A eller aktieselskab B betale præcis det samme skattebeløb. Skatteministeren kan være raslende ligeglad med den form

for skattetænkning, hvis han får det samme beløb i kassen, uanset om afsenderen hedder aktieselskab A eller aktieselskab B. Derfor afviser jeg, at der på nogen som helst måde åbnes op for, hvad man ud fra noget som helst synspunkt, selv det mest puritanske, kan kalde utilbørlig skattetænkning, med det forslag, der her er fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ophævelse af lov om regulering af kreditformidling.

Af Glistrup (FP) m.fl.

(Fremsat 16/11 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Selv om vi måske kan gå ind for den grundholdning, forslagsstillerne giver udtryk for, må jeg alligevel afvise forslaget. Kreditformidlingsloven har ved hele sin eksistens – loven som sådan har aldrig været brugt – været med til at lette gennemførelsen af de pengepolitiske intentioner og dermed aftalegrundlaget mellem Nationalbanken og brancheforeningerne, og den har som sagt virket i en halv snes år. Jeg synes, den har været en god basis for den kreditpolitiske pengepolitik, der har været ført, og den har været medvirkende til, at man har kunnet lave disse aftaler, uden at der har været brug for at bruge selve loven.

For det første er brancheforeningerne klar over, at de pengepolitiske myndigheder har